

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5772/12

לפני: כבוד המשנה לנשיא מ' נאור
כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר

העותרים: 1 ג'רושה
2. המוקד להגנת הפרט

נגד

המשיבים: 1. הפרקליט הצבאי הראשי
2. התובעת הצבאית הראשית
3. רס"ן א'
4. סמ"ר ת'

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: י' באב התשע"ג (17.7.13)
בשם העותרים: עו"ד מיכאל ספרד; עו"ד אדר גרייבסקי
בשם המשיבים 1-2: עו"ד ליאורה וייס-בנסקי; עו"ד ענר הלמן
בשם המשיב 3: עו"ד אילן בומבך; עו"ד רם פרייס סיטון
בשם המשיב 4: עו"ד רס"ן עאסם חאמד

פסק-דין

השופט א' רובינשטיין:

עתירה זו נדרשת לאירוע מיום 31.10.01, בו נהרג המנוח, שאחיו הוא העותר 1, מאש חיילי צה"ל, והטענה היא כי יש להעמיד לדין את המשיבים 3-4 על חלקם הנטען בהריגתו. בלא שנדרש לעובדות המקרה, נציין כי כמובן רחוקים אנו מהקל ראש בחיי אדם שקופדו, ועל כך אין צורך להכביר מלים. ואולם, אין חולק שעסקינן במקרה שאירע בעיצומה של "האינתיפאדה השנייה" ובעת קשה מאוד במאבק בטרור, לרבות ביחידה שבה שירתו המשיבים 3-4, וישנן גם טענות באשר להתנהלות המנוח, בלא שניטע מסמרות. מכל מקום, אין גם חולק כי המשיב 3 השתחרר מצה"ל לפני

שמונה שנים והמשיב 4 לפני אחת עשרה שנים. נטען מטעם המשיבים, כי על פי חוק השיפוט הצבאי, אין להעמידם לדין כתום שנה משחרורם. ועוד, כך נטען, חלה התישנות גם במשפט הפלילי ה"אזרחי". העותרים סבורים מנגד, כי המדובר בעבירות בעלות חומרה שלא התישנו. נציין, כי טענות לעניין זה לא באו בעתירה גופה אלא מועלות בתגובה לטענות המשיבים.

לאחר שמיעת טענות ושיג ושיח, הודיע בא כוח המשיבים 1-2 כי הפרקליט הצבאי הראשי, ככל שיפנה אליו בא כוח העותרים, נכון לנמק במפורט תוך שלושים יום מהיום את עמדתו לפיה חלה התישנות בדין הפלילי ה"כללי" במקרה דנא, וכן להסביר על שום מה לא הפנה את בחינת האפשרות להעמיד לדין בעבירות חמורות יותר אל היועץ המשפטי לממשלה.

בנסיבות אלה החלטנו למחוק את העתירה, ומשתינתן החלטת הפרקליט הצבאי הראשי כתום שלושים יום (ימי פגרה במניין), שמורות זכויות העותרים, וכמובן גם זכויות כל המשיבים.

העתירה נמחקת בלא צו להוצאות.

ניתן היום, י"א באב תשע"ג (18.7.2013).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיא